

Хорото спира. Всички са отправили погледи към нея и задъхано следят всяка стъпка на Калина.

Забелязва се, че Калина е изгубила сили. Косйо протяга ръка да я прехване през кръста и с друга се крепи о скалата, ала Калина премалва и в несъзнание се отпуска. Косйо протяга и другата ръка да ѝ помогне, тогаз се изтървава и полита заедно с Калина към пропаста.

— Па — па — паднаха! (се изтърва из устата на зрителите).

Настава страшно мълчание.

Едни се изкачват на рида, под който е бездната, а други тържват, да заобиколят за в дола да идат при падналите.

Първият, който се изкачва на ридът, като се привежда да види какво е станало с падналите—изправя се и дава знак, че всичко е свършено.

Стигналите след него се изправят на рида и видели труповете обарят глави.

— Горките! — се изтърва стенание от всички.

И всички наоколо падат на колени и шепнат през сълзи:

— Бог да ги прости!

— Бог да ги прости!

Гробно мълчание.

Чува се глухия тъннеж на потока в бездната.

От далеч се носи като ехо: —

— Бог да ги прости!